

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Dziecka
Marek Michalak

Warszawa, 16 listopada 2015 roku

ZSR.422.21.2015.KT

**Pan
Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości**

w nawiązaniu do prowadzonej dotychczas z resortem sprawiedliwości korespondencji dotyczącej problematyki zapewnienia udziału obojga rodziców w wychowaniu dzieci oraz trudności w doprowadzeniu do faktycznego wykonywania kontaktów z rodzicem, który ma ustalone sądownie spotkania z dzieckiem (Wystąpienia Generalne z 25 września 2015 roku, 1 lipca 2015 roku oraz 11 czerwca 2014 roku) wskazuję, że nadal z niepokojem obserwuję niską skuteczność prowadzonych postępowań na podstawie art. 598¹⁵ i nast. Kodeksu postępowania cywilnego, wynikającą nie tylko z przyjętych legislacyjnych rozwiązań, ale z utartej praktyki sądowej w ich stosowaniu.

Z niecierpliwością oczekuję na wyniki i wnioski z badań przeprowadzanych przez Instytut Wymiaru Sprawiedliwości w zakresie prowadzenia postępowań o wykonywanie kontaktów z dzieckiem, które mają być zakończone pod koniec bieżącego roku. Niemniej jednak w związku ze zgłaszanymi nowymi problemami związanymi ze stosowaniem przepisów, czuję się w obowiązku zwrócenia na nie uwagi również Panu Ministrowi.

Jako sprzeczną z dobrem dziecka i naruszającą jego prawo do kontaktu z obojgiem rodziców uznaję taką interpretację przepisów art. 598¹⁵ i nast. Kodeksu postępowania cywilnego, która wiąże się z obserwowaną praktyką sądów umarzających postępowania o zagrożenie bądź nakazanie zapłaty za nierealizowanie obowiązków wynikających z wykonalnego orzeczenia lub ugody ustalającej kontakty dziecka z rodzicem w przypadku późniejszej zmiany tego orzeczenia lub ugody. Wskazać należy, że w czasie postępowań rozwodowych i długotrwałych konfliktów okołorozwodowych zdarza się, że orzeczenie o kontaktach zmienia się nawet kilkukrotnie – niekiedy nawet tylko w niewielkim zakresie (np. co do godzin realizowania spotkań). Oczekiwanie, że rodzic pozbawiony kontaktu z dzieckiem będzie za każdym razem od nowa inicjował całą dwustopniową procedurę

25 lat Konwencji
o Prawach Dziecka

zawartą w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego wypacza sens tej instytucji i stwarza zagrożenie dla dobra dziecka.

Mając powyższe na uwadze, art. 11 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz. U. z 2000 r. Nr 6, poz. 69 z późn. zm.) zwracam się z prośbą o zajęcie stanowiska co do przedmiotowej problematyki oraz rozważenie podjęcia właściwych działań legislacyjnych w tym zakresie.

Przepraszam serdecznie
Marek Jankowski